

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.

χαρισμάτια;

HUMANISSIMO

IVXTA ATQ VE DOCTIS-
SIMO VIRO, D.N. GEORGIO GOE-
CENO, Falconoviano, Ludificarii, qui est
apud Elbogenenses, Moderatori
vigilansissimo,

Scripta.

Cum ipse in Alma VVitebergensium Academiâ,
RECTORE MAGNIFICO VIRO,
Reverendo & clarissimo Dn. LEONHARDO
HUTTERO, S.S. Theologiae Doctore &
Professore publ.

PHILOSOPHICAE FACULTATIS
decreto, à spectabili Decano, Reverendo &
Clarissimo viro, Dn. VVOLFGANGO FRAN-
ZIO, SS. Theologiae Doctore, & Historiarum
Professore ordinario, actu solenni habito & Cal.
Apr. Anno 1599. liberalium artium & phi-
losophiae Magister publicè renun-
ciaretur:

ab

Amicis, popularibus & discipulis.

VVITEBERGAE
Typis Simonis Gronenbergii.
M. D. XCIX.

AD
DN. M. GEORGIVM GOE-
CENUM.

 *Vatibi Pierides debebant pramia, Amice,
Sat citò, sat magno fænore magna ca-
pis:*

*Cultor eras sanctus divini Numinis ipse,
Deditus et studiis nocte dieque bonis.
Pieriis igitur te frondibus alma coronat
Leucoris, atque novum nomen habere jubet.
Dexter opem sanctis conatibus afferat ille,
Cui mare, cui tellus paret et aurapolis.*

Wolfgangus Franzius, S.S. Theo-
log. D. & Hist. Professor p.

ALIVD.

 *I licet ex studiis decepta pere premia honestis,
Te quoq; nunc merito Phæbus ad astra
tulit.*

*Annuat, et facilis faciles tibi depluat auras,
Qui regit imperio cuncta creatæ suo.
Perge piis factis turbam exornare novenam,
Sic pia fata tibi præmia plura dabunt.*

M. Melchior Iostelius, Mathematum
Professor pub. & ordinarius..

Elix, qui Sophiae penitam penetravit in ar-
cem,

Et mentem doctâ fixit in arte suam.

Verum terve quaterve mihi felicior ille est,

Ampla seges frugis cuius ab arte venit.

At novies decies mihi felicissimus ille est,

Cuius ab arte seges, nomen ab arte venit.

Quid, Goeci, concludam, an felicissimus unees,

Quem cibat arte fames, nomen honore fovet?

V Wolfgangus Vilbeccius, Suo-
bacenus, Poëta Cæsar.

Corporis ac animi decet hunc perferre labores,

Quisquis virtutis culmen adire cupit.

Hunc etenim mentem rectè compescere oportet,

Et regere affectus, justitiāque sequi.

Propter se virtus petitur, non propter honorem,

Quanquam (crede mihi) perpetu laude nitet.

Sic consensurus doctrina culmina, ad ignes

Luminis hyberni pervigilare sciat.

Verum te parvos haud impendisse labores

In Sophiae studiis, omnibus omne patet.

A 2 Sedulitate

*Sedulitate tua, quare tibi, docte GEORGI,
Mitra Magistralis non sine laude datur.
Hoc tibi de toto, quo possum pectore, grator,
Sit novus hic felix, sit diuturnus honor.*

*M. Matthias Ringerus, Eln-
bogenfus.*

III.

*Q*ui cupit excelsum Musarum scandere culmen,
Terreat hunc primūm non salebrosa via :
Mox etenim hæc facilis fit, quæ fuit antè molesta,
Et fert cultori præmia digna suo.
Hac spe tu, caræ vix raptus ab ubere matris,
Certâsti Clarii carpere montis opes.
Hinc tibi proveniunt post multos summa brabca
Sudores, quæ dat docta Minerva tibi.
Ergo, utaris ovans tanto, quem naclus, honore,
Et studeas famam perpetuare tuam :
Sit gradus hic etiam laudi tibi, sitq; decori,
Atque focus nostris commoda multa ferat.

Daniel Christophori, Elnbogenfus.

IV.

*C*AERula cur docti caput ornat mitra Magistri ?
Cur, quæso, in digitis splendida gemma nitet ?
Scilicet in bellis victori munera dantur,
Hunc ad virtutem quæ magis exstimplent :
Sic quoque non segni Musas qui mente sequuntur,
Præmia ab his ipsis digna labore ferunt.

Hoc

Hoc tot testantur doctorum exempla Magistrūm,
Qui nunc viatores lāta trophæa petunt,
In numero illorum meritò cupis esse, G E O R G I,
Cùm nunquam fueris Musica ad arma piger.
Ergo fruaris ovans insignis honore triumphi,
Optata & lātā munera mente cape.
Musæ nam tribuunt nomen titulumq; Magistri,
Famam & sic tollunt fidus ad usque tuam:
Hoc addat stimulos, Iovæ ut suffultus ab uno
Auxilio officium sustinuisse qucas.
Moribus informes, studiisq; potenter honestis
Imbellis mentes agminis, at docilis.
Hæc rata quò fiant ex imo corde profecta
Vota, precor summum supplice voce Deum.

Georgius Hendelius, Adorferensis. V.

V.

Sic est: Non semper Zephyro turbantur arenæ,
Perpetuis nec aquis opprimit Auster humum:
Sæpe sed auricomus post nubila turbida Phœbus
Apparet, sudo ridet & aura polo.
Sic haustos tandem post tot, Gœcene, labores,
Se totam Sophie tradidit alma tibi.
Iam tua Phœbè cinguntur tempora lauro,
Ritéque fers votis præmia digna tuis.
Præmia digna quidem: Pindi lustrare latebras
Quis cuperet? si non præmia digna forent.
Cur igitur non jure novos tibi grater honores?
Gratuler & titulos Palladis arte datos?
Promtus iter mihi monstrasti, quo tendere possem
Tutus ad Aonidum per juga celsa choros.

A;

Sæpius

Sæpius hoc repetens studiosæ perge juventæ
Virtutes miris insinuare modis.
Sic inter claros te attollet fama Magistros,
Et poterit nunquam sic tua fama mori.
At satis est, satis est: De te nam tempora fari
Plura yetant: Musis vive, valeq; diu.

Vitus Hendelius, Adorfiensis,
Variscus.

V I.

A Onia gaudent ingentia gaudia Musæ:
Latatur cerebro nata Minerva Iovis:
Latitiaq; fremit magna, plausu aëra complet
Præsidio cuius lata novena cohors.
Latitiae caussam quarenti, in retia, dicunt,
Evitata diu, præda petita cadit.
Oblatos qui saepe tibi contempsit honores,
Quemq; sequendo ingens gloria fessa fuit:
Præmia nunc tandem capit en: Virtutibus olim
Debita, cultoresque Sophiæ decorant.
Huic cælo, optamus, constent ut cuncta sereno:
Vivacemque aeo Nestora quo superet:
Atq; Deo atq; bonis teneram instituendo juventam
Cætibus in primis commoda multa ferat.
Ob meritos Musacum Pallade Phœbus honores
Hactibi vota ferunt, queis mea juncta volo.

Johannes Schönleben, Budissi-
nus, Lufatus.

Post

VII.

Pot curas multas, post actos mille labores,
 Phœbeâ lauro condecoratus abis.
 Et meritò. Mores etenim meruere probati,
 Ars meruit, sudor promeruitq; tuus.
 Vera loquor nunc, nec verba assentantia fingo;
 Illud quippe probat tradita cura scholæ.
 Dum formas teneram verâ pietate juventam,
 Imbuis ingenuis artibus arte rudes.
Ergo quis tantum tibi non gratetur honorem,
 Qui tam præclarâ te statione locat?
 Sit felix, decorique tibi, per amande Magister,
 Laurus, Laurigerûm te mancantq; bona.
 Perge, ut cœpisti, τοῖς πᾶσιν χρήσιμα ἐιπέρ,
 Et sic fulgebis latus honore tuo.

*Zacharias Lehman, Budissinus,
 Lusatius.*

VIII.

Hactenus informans pucros, si nomine dictus;
 Re posthac potius nónne Magister eris?
 Ritè Magister eris, titulum quia ritè Magistri
 Hunc, G O E C E N E, tibi Leucoris alma refert.
 Præmia digna refert: Nam præmia digna labori
 Debentur magno; præmia digna cape.
 Annulus in digitis & gemma hinc fulget, & auro,
 Cœrulus hinc ornat pileolusq; comas.
O titulum, laudes, decus, ô nova præmia, honores,
 Quos (precor ex animo) PROSPERA FATA BEENT.

*Iosephus Michael, Neukirchen-
 sis, Variscus.*

— 650 —

P Rateriti, quām nunc suave est, meminisse labo-
ris,

At teneris artes quām didicisse juvat;

Artibus utendū est, vigilandū ē in artibus: unde

Parta labore fit ars, arte paratur honos;

Cedit onus, bene cedit opus: de Marte triumphum,

Numine de Clario nomina clara fero.

Cessit onus, successit bonos; virtutis amore

Qui capit, gaudet laudis honore frui;

Res bene processit, memoris stat gratia facti,

Res bene quōd cessit, gratia grata Deo:

Pro meritis ē magna Viris sit gratia magnis,

Summum virtutis qui tribuere decus.

Vosq; mei socii, quōd honoribus aqua dedistis

Vota meis, memori semper amore colam.

Vota Deus data fœcundet, pia fata secundent

Quod, decus incepit, Leucoris alma tulit.

M. Georg. Gœcenus, gratitudi-
nis & benevolentia testi-
ficandæ ergò F.

Stadtbibliothek Chemnitz

A098658X

